

Ur SKÅDESPELERSKAN av Anne Charlotte Leffler

ESTER

»Men tänk, då jag är gravlagd, om jag skulle uppvakna förrän Romeo har kommit att mig befria, vilken gruvlig tanke? Skall jag ej kvävas då i detta valv!»

(Avbryter sig.)

Nej, det måste sägas häftigare!

(Försöker igen.)

»Skall jag ej kvävas då i detta valv, vars ruttna svalg en hälsans fläkt ej andas, och dö därinne förr'n min älskling kommer».

(Avbryter sig.)

Nej, nej, inte så! — Och dö därinne, förr'n min älskling kommer!

(Avbryter sig; stampar i golvet.)

Nej, nej, Ester Larson, det duger inte. Detta var inte Shakespeares Julia!

»Och lever jag, o, kan det inte hända, att ställets fasor...»

(Avbryter sig förtvivlad.)

Nej, nej, det går inte! Jag är den odugligaste, dummaste, mest misslyckade aktris, som någonsin har funnits. — O, att jag en gång kunde spela denna roll! En svårare, men tillika skönare uppgift kan aldrig en konstnär föresätta sig. — En konstnär! Är jag då en konstnär?

(Börjar åter deklamera.)

»Kan det ej hända, om jag vaknar då, att jag blir galen utav dessa fasor och leker vilt med mina fäders skallar. Ha, se! Mig tycks jag ser min frändes vålnad — vänta — Tybalt, vänta!» — Jag är en konstnärinna. Jag har snillet's gudagnista. Oaktat alla de brister som ännu vidlåda mitt spel, skall jag en dag visa alla mina belackare, att den koketta, onaturliga Ester Larson är en av dessa lyckliga, som med sitt snille kunna hänföra en värld. — »Jag kommer, Romeo, din skål jag dricker!»

Ur COSI av Louis Nowra

DOUG

Vet du vad problemet är med pyromani? Jo, det är enda brottet där du måste befinna dig på plats för att det ska bli det perfekta brottet och ge full tillfredsställelse.

Det betyder förstås att risken att åka fast är större, speciellt om du står längst fram vid elden med fejset i extas.

Så snuten får tag i mig och jag blir skickad till en psykiater.

Han mena på att jag har ett ouppklarat problem med min mamma.

Han sa att jag borde reda ut det, sätta mig upp mot henne. Få henne att sluta behandla mig som ett barn.

Så jag tänkte igenom det hela och insåg att jag måste se det som en boxningsmatch, få in första slaget, så att säga, för att få övertag i vårt förhållande.

Hon hade fem katter. En kväll ringa jag in dom, satte in dom i en bur, dränkte in dom med bensin och tutta på. Sen öppna jag buren och släppte ut dom. Herrejesus vilken cirkus! Dom sprang runt i trägård som ylande facklor, försök få en brinnande katt att uppföra sig! Jag gömde mig i buskarna när morsan kom ut för att se vad som stod på. Hon balla fullkomligt ur.

Jag hade tänkt ut att jag skulle vänta ett par timmar tills katterna var döda och morsan tyckte lite synd om sig själv och då skulle jag knacka på dörren och säga: ”Hej Mamma, jag har kommit för att prata om våra ouppklarade konflikter”, men icke sa Nicke, en av katterna rusa in i huset. På ett par minuter stod hela jävla huset i lågor och inom en halvtimme fanns det ingen jävla dörr att knacka på.

Om det inte varit för kattskrället hade jag inte befunnit mig här.

Ur IFIGENIA I AULIS av Euripides

Å far, hade jag Orfeus makt, så att jag kunde med sång beveka stenarna att följa mig eller med ordens kraft förtrolla vem jag ville – då gjorde jag det nu. Men allt jag har är tårar, och gråta för dig är den enda konst jag kan. Låt mig inte behöva dö i förtid!

Ljuset är så vackert.

Tvinga mig inte att se det som är under jorden.

Jag var den första som sa far till dig, den första du kallade ditt barn. Och minns du vad du sa?

"Mitt barn", så sa du alltid, "ska jag en dag få se dig i en makes hus, lycklig och blomstrande, så som min dotter anstår?" Jag svarade så här, med armen om din hals:

"Och du då, far? Säg vad kan jag göra för dig när du blir gammal?"

Jag minns precis vartenda ord vi sa.

Men du har glömt det nu. Du tänker döda mig. Nej! Nej!

Se på mig far, ge mig en blick, en kyss så att jag dör med minnet av dig på min mun, om inte orden förmår att beveka dig.

Låt mig få leva!

Att skåda detta ljus är för oss människor det skönaste som finns. Det som är under jorden är ingenting: att vilja dö är vanvett.

Det sämsta liv är bättre än en död i ära.

Ur KÖRSBÄRSTRÄDGÅRDEN av Anton Tjechov

Körsbärsträdgården är såld! Till vem? Vem? Till mig! Mig! Jag har köpt den. Vänta lite, gott folk, förlåt mig, det snurrar i huvudet på mig, jag kan inte tala ordentligt ... När vi kom till auktionen var Deriganov redan där. Leonid Andrejevitj hade bara femton tusen, och Deriganov bjöd redan från början trettitusen över inteckningarna. Jag såg vartåt det lutade och tog upp kampen, bjöd fyrti. Han fyrtifem. Jag femtifem. När han höjde med fem så höjde jag med tio. Ja till sist tog det slut. Jag bjöd nitti över inteckningarna och fick den. Nu är körsbärsträdgården min! Min! Herre Gud som är i himlen, körsbärsträdgården är min! Säg att jag är full eller galen eller har hittat på alltihop ... Skratta inte åt mig! Om bara min far och min farfar kunde stiga upp ur sina gravar och se hur deras Jermolaj, han som alltid fick stryk och inte kunde lära sig att läsa, som sprang barfota om vintrarna, hur samma Jermolaj har köpt den vackraste gården på denna jord. Jag har köpt den gård där min far och min farfar var slavar, där de inte ens blev insläppta i köket. Hej, spelemän, spela, jag vill höra musik! Kom hit allihop och se hur Jermolaj svingar yxan över körsbärsträdgården och hur träden faller till marken! Här ska det bli sommarställen, och våra barnbarn och barnbarnsbarn ska få uppleva ett nytt liv ... Spela så man hör, musikanter! Nu ska allt bli som jag vill! Här kommer den nya herrn på gården, körsbärsträdgårdens ägare!

Ur SANNAS SANNA JAG av Rasmus Lindberg

Rektorn:

Kom in, kom in, sätt dig. Nä... Men det är ju då den här videofilmen va... Och på den så ser man ju ganska tydligt hur du, ja, herregud, jag märker ju illa det här berör dig och jag behöver ju inte sitta här och göra oss båda två fruktansvärt obekväma genom att återge det exakta skeendet, så vi stänger av ljudet, men öh... ja, det är ju inte bra. Inte alls bra. Extremt nedsättande faktiskt och inte alls förenligt med skolans likabehandlingsplan oavsett kön, hudfärg eller sexuell läggning. Du känner ju givetvis till det här sen tidigare, eftersom det var din dotter som skickade in den och det är alltså den som ligger till grund för din uppsägning, eller vad då! VA! Kände du inte till det här! NAMEN GUD! Nej, nej, nej! Jag ser ju att det här är nyheter för dig! NEJ! Herregud! Jag lovade ju Sanna att hon kunde vara anonym! Jag tänkte att, ja herregud, hur tänkte jag och nu finns det ju inget sätt att skydda henne från eventuella påföljder! För jag ser ju hur upprörd du är och HERREGUD VAD DUMT DET HAR BLEV! Okej, okej, okej, vi gör så här!. Här, varsågod, här har du några hundralappar och så låter du bli att ta ut det över Sanna och tack för den här tiden och JAHA! Då var plånboken hemma i min handväska! Och ingenting i byxfickorna, vad ska vi hitta på, bli inte arg, ta telefonen då! Här, den är inte en sån där pek och tryckhistoria men, ja, du kan väl ringa nån arbetsgivare eller vänta, jag tar tillbaka den. Ska bara ta ut telefonkortet här, lilla telefonkortet först, fasen, det behövs visst nån specialmejsel för att få upp luckan här, men det finns ingen orsak att se ursinnig ut! Ingen fara! Lugn och fin! Sitt inte och skaka så där! Ta telefonen! Numret är, ja herregud, ha-ha, nu står det helt still! JAHA! Då gör vi bara så att vi tar den där telefonen och ringer en annan telefon och ser vad numret är och jag sätter över pengar så du kan köpa en telefon att ringa den telefonen med, jag ska bara skriva upp ditt bankkontonummer eller helvete pennjävel jamen DÅ FÅR DU TA BYXORNA! Sälj dom, köp en ny telefon, ring upp den gamla telefonen med den nya telefonen och låt bli att ta ut det här över Sanna! YES! Vilken bra lösning! Vilken oerhört bra lösning. Och nu ser jag ju att du har lugnat ner dig och att vi kan lägga allt det här bakom oss.

Ur GÖKBOET av Ken Kenesy

Syster Rached:

Vi har haft överläggningar efter gårdagens tumult.

De flesta av er är här för att ni inte kan anpassa er. En gång... i barndomen kanske... bröt ni mot samhällets regler... Ni tilläts göra det. Ni ville bli straffade – ni behövde det – men det kom inget straff. Och där har vi embryot till er sjukdom. Jag vill därför påminna er om att det är för ert eget bästa som vi kräver disciplin.

För den skull har vi beslutat oss för att avskaffa vissa privilegier som uppmuntrade till det upplopp som kom till stånd vid TV:n igår.

Det kommer inte att bli något TV-tittande. Det kommer inte heller att bli tillåtet att spela kort.

Nå... Herr Soprons schizofreni har hitintills diagnostiserats med katatoni, en tal- och hörsselförlust. Vi är nu glada att nu kunna nå herr Sopron, men besvikna över hans vilja att dölja det för oss.

Om nu herr Sopron kan höra kan han säkert tala också. Då vore det ju taktfullt om hans första bidrag till terapin blev en ursäkt...

Nå herr Sopron? Blir det någon ursäkt? Det var ju ni som förorsakade upploppet...

Nehä, då får vi nog göra bestraffningen mer generell. Med tanke på den uteblivna städningen ser jag det som nödvändigt med en allmän avlusning – alla in i duschen.